

Kierunki działania Akcji Katolickiej w Polsce na rok 2009/2010

(Kierunki działania przygotowano w oparciu o następujące materiały: „*Bądźmy świadkami Miłości*”. *Kościół niosący Ewangelię nadziei. Program duszpasterski Kościoła w Polsce na rok 2009/2010*, Poznań 2009; „*Bądźmy świadkami Miłości. Akcja Katolicka w służbie Miłości*”. *Materiały formacyjne na 2010 r.*, oprac. zespół p. red. ks. prof. Tadeusza Borutki, Warszawa 2009; stałe zalecenia dla członków Akcji Katolickiej w Polsce).

Hasło pracy formacyjnej i apostołskiej:
Bądźmy świadkami Miłości

Motto biblijne:

„Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim” (1 J 4,16).

I. Wprowadzenie

W pierwszą niedzielę Adwentu 2009 r. rozpoczniemy wprowadzanie w życie następnego etapu ogólnopolskiego programu duszpasterskiego. Tym razem podejmiemy ostatni z przyjętych tematów na rok 2009/2010, który brzmi: „*Bądźmy świadkami Miłości*”.

Chrystus jest doskonałym obrazem Miłości Boga, a my, Jego uczniowie, traktujemy ją jako naczelną zasadę naszego życia. „W Jego śmierci na krzyżu dokonuje się owo zwrócenie się Boga przeciwko samemu sobie, poprzez które On ofiarowuje siebie, aby podnieść człowieka i go zbawić – jest to miłość w swej najbardziej radykalnej formie. Spojrzenie skierowane na przebity bok Chrystusa, o którym mówi św. Jan (por. J 19,37), zawiera to, co było punktem wyjścia Encykliki: «Bóg jest miłością» (1 J 4,8). To tu może być kontemplowana ta prawda. Wychodząc od tego, można definiować, czym jest miłość. Poczynając od tego spojrzenia, chrześcijanin znajduje drogę swojego życia i swojej miłości” (Benedykt XVI, *Deus Caritas est*, 12). Stąd też głównym celem tego programu jest:

1/ otwarcie się na Miłość po to, by dojść do „jedności życia” (Jan Paweł II) albo „spójności życia” (Benedykt XVI),

2/ rozbudzenie dynamizmu ewangelizacyjnego,

3/ budowanie solidarności społecznej.

Słowo „Miłość” w nowym hasle, pisane dużą literą, zwraca naszą uwagę na Miłość Boga w Trójcy Świętej Jedynej. Święty Jan Apostoł uczy: „Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim” (1 J 4,16).

Słowa z 1 Listu św. Jana wyrażają, ze szczególną jasnością, istotę wiary chrześcijańskiej: chrześcijański obraz Boga i także wynikający z niego obraz człowieka i jego drogi. W tym samym wierszu św. Jan daje nam zwięzłą zasadę chrześcijańskiego życia: «Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam». Uwierzyliśmy miłości Boga – tak chrześcijanin może wyrazić podstawową opcję swego życia.

II. Kontekst duszpasterski i społeczny

Zadaniem ucznia Jezusa jest poznanie Prawdy i uwierzenie jej. Bez poznania Boga oraz uwierzenia w Niego nie ma dojrzałej wiary i gotowości dawania świadectwa.

Tymczasem „zachodzi potrzeba nowego głoszenia Ewangelii – również tym, którzy są już ochrzczeni. Wielu współczesnych Europejczyków sądzi, że wie, co to jest chrześcijaństwo, ale w rzeczywistości go nie zna. Często nawet podstawy i najbardziej zasadnicze pojęcia chrześcijaństwa nie są już znane. Wielu ochrzczonych żyje tak, jakby Chrystus nie istniał...; szerzą się różne formy agnostycyzmu i praktycznego ateizmu, które przyczyniają się do pogłębienia rozdźwięku między wiarą a życiem” (Jan Paweł II, *Ecclesia in Europa*). Toteż „Europa potrzebuje wiarygodnych ewangelizatorów, w których życiu, zjednoczonym z krzyżem i zmartwychwstaniem Chrystusa, zajaśnieje piękno Ewangelii. Takich ewangelizatorów trzeba odpowiednio uformować. Dziś, bardziej niż kiedykolwiek konieczne jest, aby każdy chrześcijanin miał świadomość misyjną, poczynawszy od biskupów, prezbiterów, diakonów, i nauczycieli religii: «każdy ochrzczony, jako świadek Chrystusa, winien zdobyć formację odpowiednią do swego stanu...

Człowiek współczesny «chętniej słucha świadków aniżeli nauczycieli; a jeśli słucha nauczycieli, to dlatego, że są świadkami». Decydujące są zatem obecność i znaki świętości: jest ona istotnym warunkiem wstępnym autentycznej ewangelizacji, zdolnej przywrócić nadzieję. Potrzeba wyrazistych osobistych i wspólnotowych świadectw nowego życia w Chrystusie... Wyzwanie stojące dzisiaj przed Kościołem w Europie polega zatem na tym, by poprzez swoje świadectwo miłości, które samo w sobie ma wewnętrzną moc ewangelizującą, pomóc współczesnemu człowiekowi doświadczać miłości Boga Ojca i Chrystusa, w Duchu Świętym” (EE, 84).

Ostatni rok pracy duszpasterskiej realizujemy w czasie kryzysu ekonomiczno-gospodarczego, który panuje na świecie i dotyka także nasze społeczeństwo... Trzeba nam wskazywać na moralne przyczyny panującego kryzysu, ale także otoczyć solidarną pomocą te osoby i rodziny, które stają się ofiarami tego stanu rzeczy. Cieszy fakt wielu inicjatyw podejmowanych w diecezjach i parafiach. Niepokoi natomiast ciągle niewystarczające zrozumienie potrzeby istnienia zespołu *Caritas* w każdej wspólnotie parafialnej. Niepokoją symptomy słabnącej religijności Polaków i narastający relatywizm moralny, zauważalne szczególnie w środowiskach wielkomiejskich. Ta sytuacja daje okazję do odkrywania w nas samych i naszych parafiach potencjału ewangelizacyjnego oraz dynamizmu misyjnego.

Będąc Kościołem Jezusa Chrystusa, mamy iść pełni nadziei w świat, w którym żyjemy, znając jego troski, smutki i cierpienia, by świadectwem dawanym Bogu, który jest Miłością, czynić świat bardziej ludzkim i bardziej Bożym, by budować Królestwo Boże na ziemi. Wymaga to odwagi i determinacji, by nie być Kościołem zalęknionym, zamkniętym z obawy przed krytyką i atakami z zewnątrz, ale wspólnotą otwartą na działanie Ducha Świętego, gotową do uzasadnienia wobec świata tej nadziei, która w niej jest (por. 1 P 3,15).

Papież Benedykt XVI mówi, że trzeba „pobudzić świat do nowej, czynnej gorliwości w dawaniu ludzkiej odpowiedzi na Bożą miłość...”. Być świadkiem miłości Ojca, to czynić z ludzkości jedną rodzinę w Jezusie Chrystusie. Kościół realizuje tę misję, ewangelizując przez słowo i sakramenty. Warunkiem spełnienia tego posłannictwa jest otwarcie się na Ducha Świętego, który przemienia wspólnotę kościelną, by była w świecie świadkiem Miłości (por. *Deus Caritas est*, 19).

W Roku Kapłaństwa, zainaugurowanym przez Benedykta XVI, 19 czerwca 2009 r., chcemy kontemplować oblicze Chrystusa Najwyższego Kapłana i od Niego uczyć się wierności w realizacji naszych powołań.

Trud realizacji naszego programu polecamy Maryi, która ukazuje nam, czym jest miłość i skąd pochodzi (por. *Bądźmy świadkami Miłości. Kościół niosący Ewangelię nadziei. Program duszpasterski Kościoła w Polsce na rok 2008/2009*, Poznań 2009, s. 8-22).

III. Ogólne cele i zadania

Cele duszpasterskie:

1. Otworzyć się na Miłość (uwierzyć Miłości), by dojść do „jedności życia” (Jan Paweł II) i „spójności życia” (Benedykt XVI)
 - ponownie odkryć Miłość, którą jest Bóg,
 - odczytać na nowo skarb wiary i zafascynować się nim,
 - przylgnąć na nowo do Chrystusa, Wcielonej Miłości Boga,
 - umocnić własną tożsamość chrześcijańską,
 - pokazać entuzjazm wiary.
2. Rozbudzić dynamizm ewangelizacyjny (misyjny)
 - ukazać dzieło ewangelizacji jako podstawowe zadanie Ludu Bożego,
 - potwierdzić prawdę, że cały Kościół jest misyjny,
 - mieć gotowość i potrzebę dzielenia się wiarą, nadzieją i miłością,
 - odkryć potencjał misyjny: osobisty i wspólnotowy.
3. Budować solidarność społeczną (społeczne imię miłości)
 - umacniać miłość małżeńską i rodzinną (osobowa komunია miłości),
 - żyć zasadą: „dla wszystkich” oraz „z wszystkimi”,
 - zaangażować się na rzecz dobra wspólnego,
 - ożywić miłość miłosierną.

IV. „*Bądźmy świadkami Miłości. Akcja Katolicka w służbie Miłości*”

Akcja Katolicka, nawiązując do *Programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce na rok*

2009/2010, przyjęła następujące hasło dla swojej pracy formacyjnej i apostołskiej: „*Bądźmy świadkami Miłości. Akcja Katolicka w służbie Miłości*”.

Pod takim też tytułem ukazały się materiały formacyjne dla członków stowarzyszenia na rok 2009/2010 (Warszawa 2009). W *Słowie wstępnym* (s. 9-11) bp M. Leszczyński, krajowy asystent Akcji Katolickiej pisze: „Niech Akcja Katolicka podejmie ochotnie w diecezjach i parafiach zaproponowany program pracy apostołskiej. Niech w jego realizacji skorzysta z materiałów formacyjnych zawartych w niniejszej książce, przygotowanej przez zespół Księża Asystentów, pod kierunkiem Ks. prof. dr. hab. Tadeusza Borutki. Niech członkowie Akcji Katolickiej sięgną również do cennego listu Ks. Abp. Józefa Michalika, Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski, adresowanego do katolików świeckich w Polsce. Ten list przypomina im bowiem istotę i charakter posłannictwa, jakie mają w Kościele i w świecie, zwłaszcza dziś, kiedy szczególnie mocno <promieniuje z ludzi tęsknota za Bogiem Miłości i Prawdy, Bogiem Przebaczenia i Nadziei>” (Abp J. Michalik, *Wiek XXI woła o misyjność katolickiego laikatu. Refleksje nie tylko dla członków Akcji Katolickiej*. Przemysł 2009, s. 12). W tym duchu zachęca też członków Akcji Katolickiej do korzystania z materiałów formacyjnych p. przez Halina Szydełko (s. 13-14).

W materiałach zaproponowano 12 katechez:

1. *Bóg jest Miłością. Realizacja miłości Bożej w stosunku do człowieka* (ks. Mirosław Dziedzic),
2. *Podmiotowe i przedmiotowe wymiary miłości* (ks. Wiesław Łużyński),
3. *Miłość jako wartość eschatologiczna* (ks. Jarosław Sroka),
4. *Integralność jedności. Jedno, a nie dwa przykazania miłości* (ks. Grzegorz Noszczyk),
5. *Różne aspekty świadczenia miłości miłosiernej* (ks. G. Noszczyk),
6. *Trzy wymiary miłości bliźniego* (ks. M. Dziedzic),
7. *Miłość jako agape <caritas>, eros <amor> i filia <dilectio>* (ks. W. Łużyński),
8. *Komunijny wymiar miłości <communio>* (ks. J. Sroka),
9. *Komunikacyjny wymiar miłości <communicatio>* (ks. W. Łużyński),
10. *Miłość a sprawiedliwość* (ks. T. Borutka),
11. *Miłość a miłosierdzie* (ks. T. Borutka),
12. *Miłość a solidarność* (ks. T. Borutka).

V. Stałe zalecenia dla członków Akcji Katolickiej

1. Modlitwa, liturgia, formacja:

- a/ praktyka *Liturgii godzin* i modlitwy różańcowej,
- b/ codzienna lektura Pisma Świętego,
- c/ pełny udział w niedzielnej Mszy Świętej; pomoc w czynnościach liturgicznych),
- d/ systematyczne korzystanie z sakramentu pokuty,
- e/ modlitwa za kapłanów,
- f/ udział w rekolekcjach i dniach skupienia (KIAK, DIAK i POAK),
- g/ udział w pielgrzymkach: krajowej na Jasną Górę i diecezjalnych (w miarę możliwości z członkami KSM),
- h/ studium nauczania Kościoła: Stolicy Apostolskiej i Episkopatu Polski,
- i/ studium wydawnictw Akcji Katolickiej,
- j/ uczenie dzieci i młodzieży odpowiedzialności za Kościół, zaznajamianie ich z ideą ruchów i stowarzyszeń kościelnych, a zwłaszcza z Akcją Katolicką i KSM oraz wprowadzanie ich w działalność apostołską.

2. Problematyka społeczna

- a/ propagowanie katolickiego modelu małżeństwa i rodziny; troska duchowa i materialna o rodzinę, wspieranie ludzi dotkniętych kryzysem wiary,
- b/ troska o ubogich, potrzebujących i bezrobotnych na terenie parafii,
- c/ koordynacja przez DIAK-i działań charytatywnych podejmowanych przez POAK-i oraz wspieranie parafialnych świetlic środowiskowych,

d/ podejmowanie współpracy z samorządami lokalnymi i organizacjami pozarządowymi zajmującymi się problematyką społeczną, w tym bezrobociem oraz zagadnieniami związanymi z edukacją, kulturą, sportem i rekreacją,

e/ wspieranie polityków wywodzących się ze środowisk katolickich, a w szczególności członków AK, oraz stawianie im wymagań, w świetle katolickiej nauki społecznej, aby służyli uczciwie Bogu i Ojczyźnie; nawiązanie kontaktów z nowo wybranymi przedstawicielami samorządów terytorialnych,

f/ czynny udział w życiu społecznym, kulturalnym i oświatowym swojego środowiska; promowanie wartościowej literatury i sztuki oraz dziedzictwa kulturowego Kościoła (archiwa, biblioteki, zabytki sztuki sakralnej), celem podtrzymania pamięci o przeszłości Kościoła i Ojczyzny.

3. Sprawy organizacyjne

a/ powoływanie nowych Parafialnych Oddziałów Akcji Katolickiej oraz pobudzanie do aktywności już istniejące,

b/ realizowanie programu zawartego w materiałach instruktażowych,

c/ wysyłanie przedstawicieli DIAK na szkolenia liderów organizowane przez KIAK,

d/ utrzymywanie stałego kontaktu DIAK z KIAK; zgłaszanie propozycji uwag i pytań, dotyczących funkcjonowania stowarzyszenia, a także przekazywanie informacji o wszelkich trudnościach, z jakimi borykają się DIAK-i,

e/ aktywny udział członków AK w pielgrzymce na Jasną Górę oraz w konferencjach organizowanych przez KIAK oraz DIAK-i,

f/ zaangażowanie w organizację Dnia Papieskiego,

g/ podejmowanie współpracy z ruchami, organizacjami oraz stowarzyszeniami kościelnymi, a zwłaszcza z KSM, na wszystkich szczeblach naszych struktur,

h/ organizowanie konkursów, festiwali, przeglądów pieśni, poezji oraz wiedzy religijnej dla dzieci i młodzieży,

i/ propagowanie idei AK w środkach masowego przekazu,

j/ regularne przekazywanie składek członkowskich,

k/ przesyłanie w terminie do KIAK-u rocznych sprawozdań z działalności DIAK.

VI. Dokumenty Kościoła i pomoce formacyjne

Papież Paweł VI

– Adhortacja apostolska *Evangelii nuntiandi*.

Sługa Boży Jan Paweł II

– Enc. *Redemptoris missio*,

– Adhortacja apostolska *Christifideles laici*,

– Adhort. apost. *Pastores dabo vobis*,

– Adhort. apost. *Ecclesia in Europa*.

Papież Benedykt XVI

– Enc. *Deus caritas est*,

– Enc. *Spe salvi*,

– Adhort. apost. *Sacramentum caritatis*,

– Enc. *Caritas i veritate*.

Episkopat Polski

– *Bądźmy świadkami Miłości. Kościół niosący Ewangelię nadziei. Program duszpasterski Kościoła w Polsce na rok 2009/2010*, Poznań 2009.

Krajowy Instytut Akcji Katolickiej

– *Bądźmy świadkami Miłości. Akcja Katolicka w służbie Miłości*. Materiały formacyjne na 2010 r., oprac. zespół p. red. ks. prof. Tadeusza Borutki, Warszawa 2009,

– Bp M. Leszczyński, *Idźcie naprzód z nadzieją! Szkice o Akcji Katolickiej*, Warszawa–Zamość 2006,

- *Akcja Katolicka. Wprowadzenie kandydatów w podstawowe zagadnienia*, t. 23 („Biblioteka Akcji Katolickiej”), red. ks. T. Borutka, Bielsko Biała–Kraków 2007,
- Ks. T. Borutka, *Akcjo Katolicka, nie lękaj się. Należysz do Kościoła i mieszkasz w sercu Boga. Homilie, artykuły i wywiady*, Kraków 2008,
- *Polska. Tożsamość. Europa. Tydzień społeczny*, Radom 31.03-06.04. 2008, Radom 2009,
- „Biuletyn Krajowego Instytutu Akcji Katolickiej w Polsce” (Warszawa).